

Ορθοδοξία και Φυλετικές Διακρίσεις (Χρήστος Πάτσης, Φιλολόγος - Θεολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Ο φυλετισμός στο σύνολό του, αναμφισβήτητα, δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε, ως ακραίο ιδεολόγημα, να αποβεί σε βάρος της ανθρώπινης ζωής. Ό,τι συνιστά ανθρωπιστική αξία για το κοινωνικό σύνολο καταστρατηγείται και διαγράφεται από το δημόσιο λόγο, εξαιτίας του δράματος των φυλετικών συγκρούσεων. Τα ιστορικά παραδείγματα απλά επαληθεύουν τις δυσάρεστες προβλέψεις όλων εκείνων που διακρίνουν ότι ο φυλετισμός διακατέχεται από βαθύτατα αντιχριστιανικά κίνητρα.

Η ορθόδοξη Εκκλησία, καταδικάζοντας από πολύ νωρίς τον εθνοφυλετισμό (1872) έδειξε ότι η διαφοροποίηση με στόχο τις εθνοτικές επιδιώξεις αντίκειται όχι μόνο στη διδασκαλία της, αλλά και στις θεμελιώδεις αρχές που προάγουν την ενότητα του εκκλησιαστικού Σώματος. Η διάσπαση της ενότητας μεταβάλλεται συνήθως σε μία πάλη ποικίλων αντιθέσεων, οι οποίες με τη σειρά τους καταδυναστεύουν την ανθρώπινη ύπαρξη. Η τραγικότερη εκδήλωση μιας διασπασμένης κοινωνίας είναι η επιδίωξη απάνθρωπων μεθόδων για χάριν δήθεν προάσπισης των ελευθεριών και των δικαιωμάτων. Αυτή τη δήθεν αφηρημένη «καθαρότητα», η Ορθόδοξη Εκκλησία αγωνίζεται άλλοτε με επιτυχία άλλοτε με αστοχία να αναδείξει ότι δεν αποτελεί στοιχείο της ανθρώπινης φύσης, και μάλιστα θεωμένης κατά Χριστό.

Το εκκλησιαστικό κριτήριο, αναφερόμενο περισσότερο στην οντολογία του προσώπου παρουσιάζει το πρόσωπο ως γεγονός κοινωνίας. Οι Τριαδολογικές, Χριστολογικές και Ανθρωπολογικές προϋποθέσεις μιας τέτοιας κατανόησης προσδίδουν ικανά επιχειρήματα, ώστε να ερμηνευθεί η ανθρώπινη διαφορετικότητα ως σημείο της πτώσης από τη χάρη του Θεού, η οποία θεραπεύεται εντός της αυθεντικής λειτουργική ζωής.

Η άρση της ετερότητας, χωρίς το εκκλησιαστικό κριτήριο, μπορεί να αποτελεί αντικείμενο των πολιτικών αγώνων και συγκρούσεων, δεν προσφέρει όμως,

ασφαλή διέξοδο ώστε η άρση αυτή να αποκτήσει μόνιμα, αυθεντικά και πνευματικά στοιχεία. Κυρίως εξαντλείται σε κοινωνικό επίπεδο στη διανομή των πολιτικών δικαιωμάτων συχνά χωρίς ηθικούς προσδιορισμούς, αλλά με μόνη αξιολόγηση την ωφελιμότητα. Μόνο μέσα από την Σταυρο-Αναστάσιμη πορεία καταργείται ο πυρήνας της εγωκεντρικής διαφορετικότητας εκεί όπου αντικαθίσταται η βία, ο ρατσισμός, η επιθετικότητα, η ξενοφοβία με την ειρήνη, τον διάλογο, τη συμβίωση, τις πραγματικές Αναστάσιμες σημάνσεις του ανθρώπινου βίου στην προοπτική της αγάπης του Χριστού προς τον άνθρωπο.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)